

ת"פ 36300/05/15 - מדינת ישראל נגד מוסטפה דאבאש, יזן דבש

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 36300-05-15

29 אוקטובר 2017

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוסטפה דאבאש

2. יזן דבש

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס, לכל אחד מהם, עבירה של הצתה, לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); עבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק; ועבירה של שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

כתב האישום:

2. על פי עובדות כתב האישום, בין הנאשמים לבין משפחת חמאדה קיים סכסוך.

עובר ליום 3.5.15, קשרו הנאשמים קשר להצית את כלי הרכב השייכים למשפחת חמאדה אשר חונים, דרך קבע, בחצר בית המשפחה בג'בל מוכבר.

לשם מימוש הקשר וקידומו, ביום 3.5.15, בשעה 01:00 לערך, אספו הנאשמים ברכבו של נאשם 1 את מוחמד אלהור (להלן: "**מוחמד**"), והפצירו בו לנסוע איתם לתחנת הדלק "דור" ברחוב דרך חברון בירושלים. לאחר מכן נסעו השלושה לתחנת דלק נוספת באזור גילה, שם מילא נאשם 2 דלק בבקבוק ריק. בשלב זה, אמר נאשם 1 למוחמד כי בכוונתם לשרוף את הרכב השייך לחמאדה חמאדה (להלן: "**המתלונן**").

השלושה הגיעו לאזור ביתו של המתלונן (להלן: "**הבית**"), וחנו מרחק קילומטר ממנו. השלושה עטו על עצמם רעלות, על מנת למנוע זיהויים, והגיעו ברגל לעבר הבית, עת שמוחמד אוזח בבקבוק הדלק. הנאשמים נכנסו לשטח הבית, תוך שהם מטפסים על הגדר המקיפה אותו. נאשם 1 הורה למוחמד לשפוך את תכולת בקבוק הדלק על ג'יפ מרצדס ל"ז 53-11-676 (להלן: "**המרצדס**") השייך למתלונן, ומוחמד שפך את הדלק סביב הרכב. בשלב זה, לקח נאשם 2 את הבקבוק מידיו של מוחמד ושפך תכולתו על המרצדס, וכן לעבר רכב יונדאי ורכב רנו השייכים למשפחת המתלונן, אשר חנו במקום באותה עת. נאשם 2 הצית את כלי הרכב באמצעות מצית, ובזמן הזה נמלטו נאשם 1 ומוחמד מהמקום. כלי הרכב לא בערו, ועל כן חזרו נאשם 1 ומוחמד למקום והציתו אותם בשנית. לאחר מכן ברחו הנאשמים ומוחמד

מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ומוחמד, נשרף המרצדס כליל וכובה בעזרת מכבי האש שהוזמנו למקום, ואילו רכב היונדאי ורכב הרנו נשרפו מעט.

למחרת האירוע, שלח נאשם 1 לנאשם 2 מסרון, בו כתב גרסה בה על נאשם 2 לדבוק ככל שייחקר, על מנת למנוע תפיסתם, לפיה בעת האירוע היו השלושה יחד בדרכם לאכול פיצה בתלפיות. נאשם 2 העביר את הודעת הטקסט למוחמד.

3. בתשובתם לאישום הכחישו הנאשמים את המיוחס להם.

לטענתם, אין סכסוך ספציפי בין מי מהם לבין משפחת חמאדה. הנאשמים אישרו כי הם מכירים את מוחמד, אשר עבד עם נאשם 1, וכי באחד הימים הם יצאו יחד עם מוחמד, וקנו משקה אלכוהולי בתחנת דלק. כל שאר המעשים המיוחסים להם - מוכחשים.

בנוגע למסרון, טענו הנאשמים כי לא נעשו מחקרי תקשורת ולא ברור מי שלח את המסרון, ולכן.

ראיות המאשימה:

עד התביעה המרכזי:

4. עד התביעה המרכזי, הינו מוחמד אלהור (להלן: "מוחמד"), שהיה שותף לביצוע ההצתה. נגד מוחמד הוגש כתב אישום נפרד. העד, אשר הפליל את הנאשמים כמי שהציתו את כלי הרכב, טען במשפטו כי אמנם היה עם הנאשמים בליל האירוע, והשתתף בהצתה, אך עומדת לו הגנת "שכרות", לאחר שהנאשמים השקוהו במשקאות שונים בכמויות גדולות, שרק בדיעבד התברר לו כי היו אלה משקאות אלכוהוליים משכרים. עוד טען כי היה מסייע ולא מבצע בצוותא. טענותיו נדחו בהכרעת הדין והוא הורשע בעבירות הצתה וחבלה במזיד ברכב (ת/18).

העד הגיע למשטרה מיוזמתו, שבוע לאחר האירוע, לדבריו מאחר שהנאשמים "רצו להלביש לי את התיק שאני שרפתי את הג'יפ לבד" (פרוטוקול עמ' 88), לטענתו לאחר שהנאשמים סירבו להשתתף בסולחה ובתשלום פיצוי למתלונן.

5. בעדותו בבית המשפט מסר מוחמד כי הוא בן 20, מתגורר בצור באחר, הוא קרוב משפחה של הנאשמים. הוא והנאשמים עובדים יחד בקייטרינג במושב אורה.

על פי עדותו של מוחמד, ביום האירוע עבדו הוא והנאשמים יחד, ובסיום העבודה נסעו, ברכבו של נאשם 1, סובארו כסופה, לתחנת הדלק בדרך חברון, שם קנו שתייה. משם נסעו לצור באחר, ואז לתחנת הדלק בגילה, שם הם תדלקו, ואז נאשם 2 חזר עם בקבוק שבו קצת דלק, ומסר לו את הבקבוק. הוא שם את הבקבוק ברכב מתחת לרגליים. לדברי העד, הוא שאל את נאשם 2 מה יש בבקבוק, והנאשם ענה לו שהם הולכים לשרוף רכב של משפחת חמאדה. רק אז

ידע שהם הולכים לשרוף רכב. נאשם 1 היה אף הוא ברכב בזמן השיחה.

מתחנת הדלק הם נסעו לבית משפחת חמאדה בוואדי חומוס. הם החנו את הרכב והלכו רגלית לבית משפחת חמאדה, כיסו את פניהם כדי שלא יזהו אותם, קפצו מהשער ונכנסו. בקבוק הדלק היה בידיים שלו, הוא ניסה לשפוך את הדלק על ג'יפ שחנה במקום אבל לא הצליח, ידו רעדה. הנאשמים לקחו ממנו את הבקבוק, שפכו את הדלק והדליקו. הוא לא שם לב מי בדיוק הצית, אך שלושתם היו בחצר של משפחת חמאדה. היו שם עוד מכוניות אך רק המרצדס נשרפה.

לדברי העד, הם יצאו מהמקום באותה דרך בה נכנסו, וביציאה הוא תפס את המצלמה שהיתה במקום והיא נפלה. הוא מסר את המצלמה לנאשם 1, שזרק אותה. שלושתם נסעו לביתו, שלא היה בו איש. הם נסעו בלי אורות כדי שאנשים לא ישימו לב אליהם. בדרך ראו את בני משפחת חמאדה עומדים. הם התכוונו לעצור, אך כשראו את משפחת חמאדה הם המשיכו בנסיעה לביתו, ולאחר מכן הנאשמים הלכו לבתים שלהם.

לדברי העד, הוא אינו יודע מדוע הנאשמים הציתו את הרכב, אין לו כלום עם משפחת חמאדה. הוא אינו יודע למה הלך עם הנאשמים.

בהמשך, נאשם 2 שלח לו מסרון. הוא סיפר זאת לחוקר במשטרה, לקחו ממנו את הטלפון וצילמו את ההודעה. נאשם 2 שלח לו הודעה בה פירט מה עליו לומר אם ישאלו אותו משהו. הוא יודע שנאשם 2 שלח לו את ההודעה, כי היא נשלחה ממספר הטלפון של נאשם 2. מטרת ההודעה הייתה ששלושתם ימסרו גרסה אחידה.

לאחר האירוע, היו דיבורים עם מוכתרים, רצו לסיים את העניין בסולחה. ישבו הנכבדים והמבוגרים, אמרו שהם לא שרפו את הג'יפ, אבל כולם ידעו מי באמת שרף. הבין שהנאשמים רוצים "להלביש עליו תיק" ולומר שהוא זה ששרף את הג'יפ לבד, אז החליט ללכת למשטרה כדי שהם יחקרו וידעו מי בדיוק שרף. שבוע לאחר האירוע הלך למשטרה עם סבא שלו, חסן. העד אישר כי בחקירתו במשטרה, מסר שהחליט לספר מה קרה, כי אין לו כסף לשלם. לדבריו הוא לא רצה "להפיל" על הנאשמים את האירוע, רק לספר מה קרה, כדי שלא "יפילו את כל התיק" רק עליו. כן מסר במשטרה שהוא היה שיכור ולא ידע מה קורה איתו, הוא שתה הרבה, כולם שתו. לדבריו במצלמות רואים ששלושתם שיכורים, הוא האדם המצולם באמצע. מוחמד העיד כי כל מה שאמר במשטרה היה אמת. במשטרה השמיע הקלטה של שיחה שהתנהלה בינו לבין נאשם 2, אך הוא אינו יודע היכן ההקלטה. החוקר לקח לו את המכשיר. העד הכחיש כי אמר לאחד החוקרים שהוא מוכן לדבר על החברים שלו בתנאי שיבטיחו לו שיקבל 8 חודשי מאסר בלבד. מה שקרה הוא שאחד החוקרים שאל אותו איזה עונש הוא חושב שיקבל, והוא ענה ש-8 חודשים.

במשטרה ערכו עימות בינו לבין נאשם 1, אך נאשם 1 סגר את האוזניים ולא רצה להקשיב. לדברי העד, הוא רצה לומר לנאשם 1 שהוא השקה אותו באלכוהול ורימה אותו, אבל הנאשם סתם את האוזניים והוא לא יכול היה לומר לו דבר.

מוחמד העיד כי מאז האירוע הוא חי בפחד, לא יודע ממה. לא מפחד מהנאשמים. מצטער על כל מה שקרה.

עד האירוע היחסים בינו לבין נאשם 1 היו רגילים, אבל מאז האירוע, נאשם 1 אומר שהוא מלשין, והתחיל סכסוך שנמשך עד היום.

לדברי העד הוא לא שילם כלום למשפחת חמאדה, כי לא שרף להם כלום. אין ביניהם סכסוך.

בכל הנוגע להליך שהתנהל נגדו, מסר כי בבית המשפט העיד אמת.

במסגרת עדותו של מוחמד הוגש דיסק עם תיעוד חקירתו - ת/17.

עדויות המתלונן ובני משפחתו:

6. בנוסף לעדותו של השותף, העידו המתלונן ובניו על אירועי ליל ההצתה.

7. חמאדה חמאדה - המתלונן.

העד העיד בבית המשפט וכן הוגשה בהסכמה הודעתו במשטרה מיום 3.5.15 (ת/3).

המתלונן נשוי לשתי נשים וכל אחת מהן מתגוררת בבית נפרד בשכונה אחרת.

ביום באירוע, בשעה 03:30, התקשרה אליו אשתו השנייה וסיפרה ששמעה מבנה, הגר לידה, שהמרצדס שלו נשרפה. הוא יצא החוצה עם בגדי שינה, והתקשר למשטרה וכן התקשר לאחיו כדי שיסיע אותו. לאחיו לקח 20 דקות להגיע, ובזמן שחיכה לו, ראה כלי רכב נוסעים בכביש, ובהם רכב פרטי בצבע כסוף, דומה לסובארו, שהגיע מכיוון וואדי חומס. כשהרכב התקרב אליו, ועבר לידו בנסיעה איטית, כבו בו האורות. ברכב היו נהג ושני נוסעים מאחור, כולם בני פחות מ-30. תחילה הנהג רצה להיעצר לידו ולהוריד את הנוסעים, אבל כשראו אותם, הם נסעו מהר לכיוון משפחת דבאש שגרה בהמשך הדרך למעלה. לאחר מכן הגיע אחיו ולקח אותו ואת אשתו ובנו לבית השני, שם הייתה השריפה. בבית השני היו אשתו השנייה, בנו מועתסם, ואשתו של מועתסם. הוא ראה שהמרצדס שרופה לגמרי. השוטרים לקחו משם בקבוק בנזין ושמיכה מלאה בנזין, ואמרו לו ללכת למשטרה להגיש תלונה. בדקו את מצלמות האבטחה בבית, אבל הן לא עבדו.

בסביבות השעה 06:00 התקשר אליו בנו מאמון, וסיפר שבדרכו הביתה מהמשטרה, הוא ראה את רכב הסובארו, אותו ראו קודם לכן. מאמון עצר את הנהג, שהיה יזן דבש, ושאל אותו למה הוא עובר שם, הנהג פחד ושאל למה הוא שואל, ומאמון ענה לו שרכב כמו שלו "דפק לו את הרכב". הנהג נבהל, נסע לאחור וברח, ובדרך גם פגע ברכב אחר.

בשעה 09:00 הוא היה בכפר, ואבא של יזן בא ושאל את דודו, עודה חמאדה, אם ראה את בנו כי מאז אתמול הוא לא חזר הביתה.

בהמשך לקח משכנים את מצלמות האבטחה שלהם. במצלמות ראה שלושה בחורים שמחזיקים דברים בידיים, ובמרחק 200 מ' לערך מהבית, הם כיסו את הראש. בשעה 03:07 רואים אותם בחורים יורדים לכיוון הבית השני, ובשעה 03:22 רואים אותם בורחים למעלה.

בנוסף בירר בתחנת דלק בוואדי חומס אם מישהו בא למלא דלק בקבוקים, ואמרו לו שאחרי השעה 02:00 הגיע בטנדר בחור בן 30, ממשפחת דבאש, ומילא שני בקבוקים.

לדברי העד, ישנו סכסוך קודם בינם לבין משפחת דבאש, לגביו הייתה סולחה.

בהודעתו במשטרה ציין העד כי הוא חושד שנאשם 2 מעורב בהצתה "בגלל הזמן שראינו את הרכב וזה היה חשוד וזה גם

אותו רכב שראינו עובר בשעה רבע לארבע וגם לפי הדיבור שהיה לבן שלי עם יאזן וגם בגלל אבא שלו חיפש אותו מאתמול בלילה".

בעדותו בבית המשפט העיד המתלונן כי לאחר שקיבל הודעה על השריפה, וכאשר יצא מהבית יחד עם בנו וחיכה לאחיו, ראה סובארו שבתוכה שלושה אנשים, שכיוו את אורות המכונית כשהיו במרחק 200 מטר מביתו, ככל הנראה בשל מצלמות שיש בביתו, כדי שלא יזהו אותם. לדבריו, כיבוי אורות הרכב בלילה העיד על כך שמשהו לא בסדר. לדברי העד, בתוך הסובארו היו הנאשמים ומוחמד, שהם שכנים ובני הכפר. הם התקרבו אליו עם הרכב כשהאור כבוי, וכשראו אותו, הם האיצו ונסעו מהר לכיוון בית משפחת דבאש. לאחר מספר דקות הגיע אחיו, והם נסעו אחרי הסובארו לראות לאן נסעה, אך לא מצאו אותה. הם נסעו לבית השני שלו, והוא ראה שהמרצדס שרופה לגמרי, ושניסו לשרוף עוד כלי רכב. לדברי העד, מדובר בבית הבנוי על שטח של 12 דונם. כדי להיכנס אליו צריך לעבור דרך שער בגובה שני מטר, שלא ניתן לטפס עליו כי הוא סגור עם עמודים. לשער אין מפתח, יש לחצן שפותח אותו. כמו כן, בצד ישנו שער קטן שניתן לדחוף ולהיכנס, לא צריך לקפוץ מעל השער. במקום הייתה מצלמה, שאותה שברו, ואחד המציתים לקח אותה.

לדבריו, כאשר הסתכל במצלמות של השכנים, הוא ראה שלושה אנשים עם כיסוי על הפנים, הוא זיהה אותם כי הם בני הכפר. רואים אותם הולכים עם דברים בידיים, ואז יוצאים מהבית ורצים לכביש. המתלונן אישר שבחקירה במשטרה חשב שהוא מזהה אנשים אחרים שהיו בסכסוך איתו בעבר, אבל אחרי שהמוכתר של משפחת דבאש אמר לו שאלה מהמשפחה שלהם, הבין מי הם.

בהמשך היום בנו ראה את נאשם 2 חוזר באותו רכב סובארו. כנראה בכל הזמן הזה הם הסתתרו בבית. בנו עצר את נאשם 2 ושאל אותו מה עשה לפני שעה וחצי, ונאשם 2 נבהל וברח. בנו ניסה לרדוף אחריו אך לא הצליח.

בין משפחותיהם יש בעיות. הוא התקשר למוכתר, המדבר בשם משפחת דבאש, וסיפר לו מה קרה. הוא לא אמר למוכתר את שמות האנשים שראה, רק ביקש ממנו שיבקש מהמציתים שידו. המוכתר אמר שהוא יודע מי עשה את זה, ושהוא מצטער, מדובר בילדים שלא מבינים מה עשו. המוכתר אמר לו שאלה הנאשמים ומוחמד.

בנוסף, באותו יום פנו בני דוד של הנאשמים, חסן ועמאר, אל בן דודו, ורצו לעשות סולחה. הם אמרו שבני הדוד שלהם הנאשמים ומוחמד עשו את זה. אך לאחר יומיים חזרו אותם בני דודים ואמרו שהנאשמים טוענים כי לא הם הציתו את המכוניות ולכן אין סולחה. הציעו להם לפנות למשטרה.

עוד הוסיף העד כי למחרת האירוע, אביו של נאשם 2 דיבר עם מוחמד חג'זה - מי שמדבר בשם המשפחה שלו - ביקש סליחה ורצה לעשות סולחה. הוא ישב ליד חג'זה ושמע זאת. אביו של נאשם 2 אמר שהוא מוכן לפצות על שליש מהנזק. הוא לא הסכים לכך כי לא רצה לדבר עם כל אחד מהנאשמים בנפרד, ביקש ששלושתם ידברו ביניהם ויתאחדו, אך זה לא קרה.

רכב המרצדס שנשרף היה חדש, קנה אותו ב-\$100,000, וברכב היו חפצים בשווי \$30,000. קיבל מחברת הביטוח סך של 402,000 ₪ בלבד.

לדברי המתלונן, חמולת דבאש היא חמולה גדולה, הוא עצמו שכן של נאשם 1. בעבר היה לו סכסוך עם משפחתו של נאשם 2, שהיא ענף שונה מהענף של משפחתו של נאשם 1, אבל כולם שייכים למשפחת דבאש. היה ניסיון סולחה בסכסוך עם משפחת נאשם 2, אבל הוא לא הופתע כששרפו את הרכב "הם יכולים לעשות את זה ויעשו הרבה דברים...".

אני לא מופתע מההתנהגות שלהם".

במסגרת עדות המתלונן הוגש דיסק ובו תמונות של השריפה ושל הרכב שנשרף. כן הוגש הסרטון שצולם במצלמת האבטחה של השכנים (ת/2).

8. מועתם חמאדה - בנו של המתלונן.

בן 26, עובד בחברה של אביו, גר בצור באחר באחד הבתים של אביו. בזמן האירוע ישן בבית בו נשרף הרכב. בשעה 02:30 לערך אשתו העירה אותו ואמרה לו להסתכל החוצה כי יש אור. הסתכל וראה שריפה. יצא החוצה וראה את הג'יפ נשרף. לקח מים וניסה לשפוך על הג'יפ אך האש לא כבתה. התקשר למשטרה ולמכבי האש. על גג הרכב של אשתו, שחנה במקום, ראה שמיכה שעליה הרבה דלק ובנזין. גלגל הרכב של אשתו היה שרוף. כמו כן ראה דלק על הרכב שלו.

יש להם בבית מצלמות אבטחה, אך הן לא עבדו באותה עת בשל בעיה בחשמל. אביו ביקש שיחפשו מצלמות של אחרים, ומצאו מצלמות אצל בני דודים שלהם, במרחק 500 מ' מהם. בצילום ראו שלושה אנשים שפניהם מכוסות, למרות זאת הוא זיהה, לפי צורת ההליכה, שאלה הנאשמים ומוחמד, אותם הוא מכיר יותר מ-20 שנה. לדבריו "אני יכול בכפר שלנו שימי לי אלף אנשים אני יכול לדעת מי זה ומי זה ומי זה. בלי לראות את הפנים שלו..." העד אישר שבחקירתו במשטרה מסר שהוא מזהה את נאשם 2 ושניים אחרים שאינם מוחמד ונאשם 1 אלא ראמי ואמיר דבאש. לדברי העד "אני קודם כל אני דיברתי הרבה אשמים. בשביל שהיו הרבה אנשים בשכל שלי. אני רוצה להגיד שהשם שלהם אני לא יודע מי בדיוק. אבל מתי אני הסתכלתי בסרט עוד פעם ועוד פעם אני הייתי מאה אחוז... לא ראיתי הפנים. אני לפי איך הם נוסעים". לדבריו דיבר במשטרה על ראמי ואמיר דבאש "כי יש בעיות בינינו. והם בבעיה הראשונה שרפו מכוניות וקודם כל הייתי חושב שאולי הם שרפו את האוטו". הוא חשד בהם "בגלל הבעיה הקודמת". לדברי העד "אני הסתכלתי עוד הפעם לסרט וחשבתי טוב. ואני מכיר מוסטפא ואני מכיר יזן ואני מכיר מוחמד. חשבתי טוב. ישבתי ככה. וידעתי שזה מוסטפא זה מוחמד זה יזן".

הוגשה הודעתו במשטרה של מועתם מיום 3.5.15 (ת/5), בה מסר כי בסרטון המצלמה הוא מזהה בוודאות את נאשם 2, ואת אמיר דבאש. את הבחור השלישי הוא מזהה רק בחמישים אחוז, חושב שזה ראמי דבאש. זיהה אותם כי כמה שעות אחר כך הוא ראה אותם עם אותם בגדים, כשהיו בסובארו. ראה שלאחד מהם יש שרשרת, ולנאשם 2 יש שרשרת. לפני שש שנים היה לו סכסוך איתם.

9. מאמן חמאדה - בנו של המתלונן.

מהנדס מכניקה, מתגורר בצור באחר. בבוקר התאונה ישן בביתו, כשאחיו התקשר, בשעה 03:15 לערך, ואמר לו לבוא כי הרכב נשרף. כשיצא מהבית ראה, במרחק של 100 מ', רכב שמכבה את האורות. היו בו שלושה אנשים, וכשהם ראו אותו, שני הנוסעים התכופפו וניסו להסתיר את עצמם. זו הייתה הסובארו הכסופה של מוסא דבאש, אביו של נאשם 2. לדברי העד, הוא לא רדף אחריהם, כי לא היה בטוח שהם אלה ששרפו את המכונית. רק בהמשך הבין שהם המציתים. אך תגובת השלושה שהיו ברכב לא היתה תגובה רגילה, הם כיבו אורות וניסו להתחבא. לדברי העד זו היתה תגובה של אדם פחדן והדבר עורר חשד. לאחר כ-5-8 דקות הגיע לבית השני, וכשהגיע לשם ראה את הרכב שנשרף. בבית יש שתי

מצלמות: אחת בכניסה והשנייה בחצר מצד שמאל. בדק את המצלמות וראה שלמצלמה בחצר חתכו את הכבל. במצלמות של השכנים ראה את המציתים באופן ברור: הם היו שלושה, אחד לבש ג'קט שחור ונעליים שחורות, השני היה עם מעיל שחור, ג'ינס כחול ונעליים שחורות. ראו אותם בשעה 03:30-03:20. לא ראה את פניהם כי הם היו עם מסכות, אבל זיהה אותם לפי המידה וצורת ההליכה.

כשחזר הביתה, בסביבות השעה 06:00-05:30, ראה את הרכב של מוסא דבאש ובתוכו נאשם 2. נעצר לידו וראה שנאשם 2 לובש אותם בגדים שלבש בזמן האירוע, ובמושב האחורי של הרכב היו עוד בגדים. שאל את נאשם 2 איפה היה, והתגובה של נאשם 2 לא הייתה רגילה, הוא היה נפחד ונרגש. ראה שהוא מתנשף. נאשם 2 סיפר לו שישן בבית של סבו, ושאל אותו למה הוא שואל. אמר לנאשם 2 שמישהו פגע ברכב שלו וברח, ונאשם 2 השיב שזה לא הוא. ואז נאשם 2 ברח ברכב. הוא ניסה לרדוף אחריו אבל נאשם 2 עשה תאונת דרכים, וברח.

בחקירתו במשטרה ביום 3.5.2015 (4/ת), מסר העד כי בצפיה במצלמות האבטחה הוא מזהה שלושה רעולי פנים. אחד מהם, אותו הוא מזהה לפי ההליכה שלו, הוא השכן סעיד רמזאן סעיד דבאש וכן ראה כי אחד הבחורים האחרים לבש מעיל עור בצבע שחור. כאשר ראה לאחר מכן את נאשם 2 בסובארו, הדומה לרכב שעבר במקום בבוקר, הבחין כי הוא לובש מעיל עור בצבע שחור.

בעדותו בבית המשפט, הסביר העד כי במשטרה לא אמר שזיהה את האנשים שהיו בסובארו "כי המשטרה לא חקרה אותנו באופן שלם. אלא לקחת גרסה על אירוע השריפה והיא באה לפני שהלכנו לראות את הצילום של השכנים והחקירה שלה הייתה חלקית לא מלאה".

כשנחקר במשטרה אמר שזיהה רק אחד מהאנשים, אבל בהמשך זיהה את כל השאר. זה היה עוד לפני שהמוכתר שלהם אמר את שמם, לפני שהודו לפני המוכתר שלהם.

מאשר שבעבר היה ריב חמולות בין המשפחה שלו לבין ענף אחד במשפחת דבאש, לא הענף של משפחת נאשם 2. הוא ונאשם 2 היו ביחסים טובים.

10. במסגרת סיכומי המאשימה, ולאחר שב"כ הנאשמים הצהירה כי תגיש ולא הגישה (פרוטוקול עמ' 128), הוגשה התלונה שהגיש נאשם 2 במשטרה נגד מאמון חמאדה, ביום 5.5.15, בה מסר כי ביום 3.5.15 בשעה 06:00, לאחר שיצא מבית חברו שם ישן, וכשהוא נוסע ברכב סובארו אימפרזה בצבע כסף, נסע מולו מאמון חמאדה שניסה לחסום את דרכו ואמר לו שהוא פגע ברכב שלהם לפני שעה. הכחיש וברח ממאמון, ובמהלך הבריחה פגע ברכב אחר.

עדויות אנשי משטרה:

11. בנוסף העידו מספר שוטרים שהיו מעורבים בחקירת האירוע.

12. רס"ר וליד קבלאן - סייר בתחנת עוז.

נשמעה עדות העד בבית המשפט וכן הוגש בהסכמה דו"ח פעולה של העד מליל האירוע (1/ת). לדבריו נתקבל אירוע

לגבי רכב העולה באש בשכונת וואדי חומוס. הוא הגיע למקום עם עוד שתי ניידות סיור, ופגש את חמאדה חמאדה, הוא המודיע, שהצביע על הרכב שלו, מסוג מרצדס, שעולה באש. המודיע סיפר שיש לו שתי נשים ושני בנים, בוואדי חומוס ובשכונת זעקוקה בצור באחר. הוא ישן בבית בשכונת זעקוקה, והעירו אותו משנתו כשראו שהרכב בוואדי חומוס נשרף. המודיע אמר שהוא חושד במשפחת דבאש, אך לא במישהו ספציפי. כן מסר המודיע, שכאשר יצא מביתו, בדרכו למקום השריפה, ראה רכב סובארו בצבע כסף, שהגיע למקום וכיבה את האורות.

סייר שעבד איתו מצא על רכב נוסף במקום סמרטוט, ממנו נדף ריח חזק של חומר דליק.

בדקו את המצלמות שהיו במקום, אך הן לא עבדו באותו יום.

13. רס"ל יוני ישראל - במועד האירוע תפקד כאחראי מצלמות מרחבי.

הוגש דו"ח פעולה של העד, מיום 12.5.15 (ת/6), לגבי צפייה במצלמות אבטחה ב"חנות נוחות" בתחנת דלק דור אלון רמת רחל, בדרך חברון בירושלים. מנהל תחנת הדלק הציג לפניו את צילומי מצלמות האבטחה של תחנת הדלק. כיון שבצילומים לא ניתן היה לראות בבירור את המתרחש, צפה גם במצלמות האבטחה בחנות הנוחות הממוקמת במקום.

במצלמות ראה את רכבם של החשודים, בצבע אפור, מגיע בשעה 00:55:03 לתחנת הדלק ונעצר בסמוך לחנות הנוחות. שלושה חשודים נראים יוצאים מהרכב. אחד החשודים לוקח מהמקרה שקית הנראית כשקית קרח, ויחד עם חשוד נוסף הם חוזרים לרכב ומכניסים אותה דרך החלון למושב האחורי, ואז הם חוזרים אל חלון הגישה לחנות. בשעה 00:55:08 חוזרים החשודים אל הרכב ונוסעים מהמקום.

במצלמת אבטחה אחרת ניתן לראות את חשוד 1 מגיע לחלון הגישה לחנות. החשוד לבוש חולצת פסים אדום/לבן ומעליה ג'קט שחור עם פסים לבנים לאורך השרוול, מכנסי ג'ינס בצבע כחול משופשף ונעליים בצבע לבן. חשוד 2 לבוש ג'קט כחול עם שרוול ארוך וצווארון לבן, מכנסי ג'ינס בצבע כחול משופשף ונעליים בצבע שחור, והוא מחזיק דבר מה ביד שמאל ומגיע לחלון הגישה לחנות הנוחות. בהמשך, חשוד 3, לבוש חולצה בצבע כחול שרוול קצר, מכנסי ג'ינס בצבע כחול כהה משופשף ונעליים בצבע אפור, מגיע לחלון הגישה לחנות, לאחר מכן לוקח שקית קרח מהמקרה הנמצא מחוץ לחנות, ויחד עם חשוד 2 הם הולכים לכיוון הרכב. בהמשך חשוד 1 מעביר בקבוק שתיה וכוסות חד פעמיות לחשוד 3. דיסק הצילומים ממצלמת האבטחה הוגש ת/7.

העד חזר על הדברים בעדותו בבית המשפט.

14. פקד יובל עזרא - ראש מחלק פשעים במרחב קדם, היה הממונה על החקירה.

חקר את נאשם 1. לא זוכר מדוע העימות בין מוחמד לבין נאשם 2 לא הוקלט. לא זוכר מדוע לא נגבו הודעות מכל המוכתרים והאנשים שמוחמד אמר שדיבר איתם. זוכר שהעדויות של מוחמד נתמכה בסרטון בו ראו את הנאשם ומוחמד יחד בתחנת דלק.

לגבי מסרון שנשלח מנאשם 2 למוחמד - לא זוכר מדוע לא נעשו מחקרי תקשורת. הם ראו את המספר ממנו נשלח המסרון, ואת המספר אליו הגיע המסרון. לדברי העד, במצב כזה, כאשר הדברים ניצבים מול העיניים, אין צורך במחקר

תקשורת.

15. רס"ר תאמר שאנן - החוקר המרכזי בתיק.

חיפש את סרטון העימות שנערך בין נאשם 1 למוחמד, אך לא מצא. הוגש מזכר בעניין - ת/15.

בנוסף, תרגם את המסרון ששלח נאשם 2 למוחמד. צילום המסך הוגש (ת/16א), וכן תרגום המסרון (ת/16ב): "אני אתה ומצטפא וטארק יצאנו ממושב אורה בשעה אחת עצרנו בכביש החדש, מצטפא נתן לנו מפתחות של הרכב שנביא אותו מאמילסון, הלכנו להר וניקנו את הדברים בינינו ולאחר מכן הלכנו לתלפיות לאכול "משולש". מצאנו את מצטפא, שנביא את הבקבוקים שהבאנו אותם מהמחסן על מנת למכור אותם בגלל הסיפור של הדוד אחמד וכשהיינו בדרך חזרה להר מצאנו משפחת חמאדה עומדים על הכביש ואנחנו ישנו אצלך אנחנו שלושתנו".

רס"ר שאנן הדגיש כי לא הוא צילם את המסרון, אלא רק תרגם אותו. הסביר כי כאשר ישנו מכשיר של חשוד ובו שיחה בין שניים, ואותם שניים מאשרים שאלה ההודעות שלהם, אין צורך במחקר תקשורת.

16. הוגש דו"ח ביצוע עימות שנערך בין נאשם 1 למוחמד (ת/10):

נאשם 1 פונה אל מוחמד ואומר לו שהוא לא מכיר אותו בכלל, למה הוא עושה לו את זה ולמה הוא עובד עם המשטרה. "תגיד לי, מי שילם לך כסף שתפיל אותי".

מוחמד עונה שהוא לא עובד עם המשטרה. מוסר שהוא לא מסוכסך עם נאשם 1. הנאשמים קנו את הבנזין והוא היה איתם. אחרי זה נסעו ברכב לבית של חמאדה, חנו רחוק, הציתו את הרכב וחזרו. נאשם 1 הצית את הרכב. מוחמד מוסר שהוא החזיק את הבנזין ביד ורצה לשפוך אותו, אך לא ידע איך. נאשם 2 לקח את הבנזין והם הציתו את הרכב.

נאשם 1 אמר כי אינו מוכן לעימות, ולא מוכן לשמוע מה מוחמד אומר.

החוקר מציין שבעת שמוחמד דיבר, נאשם 1 שם אצבעות באוזניים ואמר שאינו רוצה לשמוע.

17. הוגשה חוות דעתו של חוקר שירותי הכבאות רשף מושעשע אקרה (ת/14), ממנה עולה כי כאשר הגיע לזירה, בשעה 08:30, ראה רכב מסוג מרצדס GLK כשהוא שרוף כליל. ליד הרכב נתפס בקבוק פלסטיק שהכיל חומר כנראה דליק, וכן נמצאה שמיכה ספוגה בחומר, גם הוא כנראה דליק. מוקד השריפה היה בשתי נקודות. השריפה התרחשה, ככל הנראה, לאחר שפיכת חומר דליק על שני הנקודות, והצתתו. מסקנתו כי מדובר בהצתה בזדון.

גרסת הנאשמים:

נאשם 1

18. גרסתו הראשונה של נאשם 1 נמסרה במשטרה, ביום 13.5.15 (ת/8):

הנאשם טען כי אינו יודע על מה מדברים. הוא עובד כנהג משלוחים. לדבריו, לפני שבוע נשרף רכב, ואנשים ממשפחת חמאדה האשימו אותו, כי ראו את הרכב שלו מסתובב בכפר. יש לו סובארו אפורה, אבל גם האחים והאחיות שלו משתמשים בה, וגם החברים. כל מי שמבקש, מקבל ממנו את הרכב. האחרון שביקש והשתמש ברכב היה נאשם 2. זה היה בליל האירוע. הוא עבד, ואחר כך ישן עם נאשם 2 אצל מוחמד אלהור. למחרת כשקם לא ראה את הרכב, חיפש את המפתחות ולא מצא. התחיל לשאול מה קרה והבין שנאשם 2 השתמש בו. הוא לא ידע מזה, הוא ישן. נאשם 2 לא החזיר לו את הרכב באותו יום, לדבריו הרכב קיבל מכה והוא לקח אותו לתיקון. רק אחרי יומיים נאשם 2 החזיר לו את הרכב. אין לו סכסוך עם מוחמד אלהור או עם נאשם 2 או עם אנשים אחרים.

לדברי הנאשם, הוא לא יצא בלילה מביתו של מוחמד. בליל האירוע השתמש נאשם 2 ברכבו.

הנאשם ציין כי למשפחתו יש סכסוך עם משפחת חמאדה, אבל לו עצמו אין כל סכסוך. לפני חודשיים הייתה קטטה, אבל הוא לא היה מעורב בה. יודע שהמוכתרים התקשרו לאבא שלו בעניין ההצתה, אבל הוא לא התערב. לא יודע אם הייתה סולחה.

19. ביום 14.5.15 מסר נאשם 1 גרסה נוספת במשטרה (ת/9):

במוצאי שבת 2.5.215 הוא עבד בקייטרינג במושב אורה, יחד עם נאשם 2, מוחמד ובחור נוסף. כשסיימו לעבוד, חזר הביתה עם נאשם 2 ועם מוחמד. הם נסעו בשני רכבים, הוא נהג בטרנזיט אחד, ונאשם 2 ומוחמד נסעו בטרנזיט אחר. באמצע הדרך מוחמד ירד והביא את הסובארו שלו (של נאשם 1, ר.פ.פ.), שחנתה ליד ג'בל מוכבר, ונסע בה עם נאשם 2. הוא החנה את הטרנזיט ליד הבית שלו, והלך ברגל לכיוונם של נאשם 2 ומוחמד, שאספו אותו. שלושתם נסעו לביתו של מוחמד, שם דיברו קצת והלכו לישון, לא זוכר מה הייתה השעה. לא יודע מה היה כשישן. הם לא נסעו לתחנת דלק לשתות. למחרת בבוקר כשהתעורר הוא צעק על נאשם 2 ועל מוחמד, אבל אין ביניהם סכסוך. לא יודע אם עשו סולחה עם המשפחה שהרכב שלה נשרף, זה לא עניינו. לא מזהה את עצמו או אחרים בסרטונים מתחנת הדלק.

20. בבית המשפט העיד נאשם 1 כי הוא בן 30, נשוי ואב לשני בנים קטנים, עובד במשלוחים בשופרסל.

נאשם 2 הוא קרוב משפחה רחוק שלו. את מוחמד הוא מכיר מהעבודה. אין לו כל קשר למתלונן, אין ביניהם סכסוך. לבני דודים שלו היה סכסוך עם המתלונן, אבל כבר עשו סולחה, עוד לפני אירוע ההצתה.

בליל האירוע פגש באקראי את נאשם 2 ואת מוחמד, והלך איתם לשתות. הם קנו בתחנת הדלק בתלפיות אלכוהול, מיץ וקרח, ואז נסעו לכפר ושתו. זו הפעם הראשונה שהם שותים יחד. לא היו בתחנת דלק בגילה. כשסיימו לשתות היה מאוחר, בערך 02:00, הוא הסריח מאלכוהול ולא רצה לחזור ככה לאשתו. מוחמד הציע לו להישאר לישון אצלו, והוא הסכים. בשעה 03:00 הוא ישן בבית של מוחמד. לא יודע איפה מוחמד ונאשם 2 היו בשעה הזו. זו הפעם הראשונה שישן אצל מוחמד.

כשהתעורר, נאשם 2 לא היה בבית של מוחמד. הוא לא מצא את הרכב שלו, סובארו כסופה, ומוחמד סיפר לו שנאשם 2 לקח אותה. כעס שלקחו לו את הרכב בלי רשות. אז התברר שעשו ברכב תאונה, הוא לא יודע מי נהג ברכב כשקרתה התאונה, אבל אבא של נאשם 2 תיקן את הרכב.

לא יודע מי שרף את הרכב, הוא לא היה שותף לזה. מוחמד הוא אדם פרימיטיבי, שרצה להעליל עליו ולתפור לו תיק. אין לו סכסוך עם מוחמד, אולי משפחת חמאדה ביקשו ממוחמד להעליל עליו, ושילמו לו.

הוא לא מתערב בענייני הכפר, ולכן לא אוהבים אותו בכפר. אומרים עליו שהוא מסתובב עם יהודים. בעימות עם מוחמד סגר את האוזניים כי מוחמד המציא דברים ושיקר.

לא מזהה את עצמו בסרטון בתחנת הדלק, כן מזהה את נאשם 2.

נאשם 2

21. הנאשם מסר הודעה במשטרה ביום 14.5.15 בשעה 11:45 (ת/11):

לדברי הנאשם, יש לו סכסוך עם מוחמד בענייני עבודה, ולכן מוחמד התלונן עליו תלונה שקרית. אין לו סכסוך עם אף אחד חוץ מאשר עם מוחמד.

לדבריו הוא בן 20, גר בצור באחר, לומד במכללה בסכנין. אין לו רכב אבל לפעמים הוא נוהג במאזדה 6 של אבא שלו. הוא הולך למכללה בכל יום ראשון, וחוזר ביום רביעי. נוסע לצפון ברכב של דוד שלו, מאזדה כסופה.

ביום 2.5, שהיה יום שבת, עבד במשלוחים על טרנזיט. בסיום העבודה, בשעה 01:00, הלך הביתה וישן עד השעה 07:00. ההורים שלו ראו אותו ישן.

לא מכיר את חמאדה חמאדה, מכיר את מאמון חמאדה, זה הבחור שביום ראשון רדף אחריו בצור באחר. מאמון עצר אותו והתחיל לתשאל אותו בעניין הרכב שלו שנגרם לו נזק. ברח ממנו, אבל מאמון המשיך לרדוף אחריו, ותוך כדי הבריחה הוא פגע ברכב אחר. זה היה כשהוא נהג ברכב של הדוד שלו. לא יודע מה מאמון רוצה ממנו, אין ביניהם סכסוך. לפני כחודש, הייתה בעיה בין המשפחה שלו לבין המשפחה של מאמון על רקע סכסוך שכנים, תמיד יש ביניהם סכסוך. כשמאמון עצר אותו הוא היה בדרך הביתה, לאחר שלקח את רכב מדודו. לדבריו הוא הלך לבית דודו ברגל.

לא יודע מי הצית את הרכב של המתלונן, הוא לא עשה כלום. בכלל לא יודע איפה המתלונן גר. יש שני בחורים בשם מוסטפא דבאש, אחד נקרא מוסטפא עלי דבאש והוא בחור מבוגר, והשני הוא מוסטפא אחמד דבש שעובד במשלוחים (הוא הנאשם 1 - ר.פ.פ.). הוא לא חבר שלו ולא מסוכסך איתו. בשבת הם עבדו יחד במשלוחים. כשסיים לעבוד, חזר לישון בבית שלו, הוא בטוח בכך. אם נאשם 1 אומר שבילילה הזה הם היו יחד, הוא משקר. בחיים לא השתמש ברכב של נאשם 1.

22. באותו יום, בשעה 13:48, מסר נאשם 2 גרסה נוספת (ת/12):

במוצאי שבת לפני שבועיים עבד במשלוחים, וכשסיים לעבוד הלך הביתה כרגיל. הוא גר בצור באחר, עם המשפחה שלו.

מכיר את מוחמד, הם עובדים יחד, אבל לא חברים. ראה אותו לפני שבועיים במוצאי שבת, כשעבדו יחד עם נאשם 1 ואחרים. נאשם 1 הוא בן משפחה שלו, אבל הם לא חברים, נאשם 1 מבוגר ונשוי. באותו ערב אחרי העבודה הוא חזר

הביתה, לא ישן במקום אחר. המפגש היחיד שלו עם נאשם 1 ועם מוחמד, באותו יום, היה בעבודה. הוא נסע לעבודה בפורד טרנזיט לבנה.

למחרת בבוקר, יום ראשון, הלך לבית דודו ולקח ממנו את הרכב, מאזדה כסופה. כשחזר מהדוד שלו, כשהוא נוהג במאזדה, הוא פגש במאמון חמאדה. מאמון אמר לו שהוא פגע לו ברכב, ורצה לחסום אותו. ברח ממאמון, כי מאמון רצה להכותו ורדף אחריו, ובמהלך הבריחה פגע ברכב אחר.

לא ישן באותו לילה עם נאשם 1 ועם מוחמד, גם לא נסע ברכב של נאשם 1.

מזהה את עצמו, את נאשם 1 ואת מוחמד אלהור בסרטון מתחנת הדלק, אבל לדבריו הם צולמו ביום שישי, כאשר קנו שם שתיה וקרח. הוא לא קנה בניזין, ולא היה עם מישהו שקנה בניזין.

23. נאשם 2 מסר גרסה נוספת במשטרה בשעה 15:57 (ת/13):

לאחר שהסבירו לו כי יש נגדו ראיות, פרץ נאשם 2 בבכי ומסר כי: **"תקשיב אני שיקרתי כי אני לא רוצה שידעו שאני שותה אלכוהול"**. באותו הלילה שתה אלכוהול עם נאשם 1 ועם מוחמד, ולאחר מכן הם ישנו אצל מוחמד. בבוקר הוא קם ולקח את הרכב של נאשם 1, סובארו אימפרזה בצבע כסף, ובזמן שנהג בו, עצר אותו מאמון. הוא ברח ממאמון ופגע ברכבים אחרים.

הוא קנה דלק בתחנת הדלק פז בגילה, כשהיה עם נאשם 2 ועם מוחמד, כדי למלא את הרכב של אביו.

24. בעדותו בבית המשפט ציין נאשם 2 כי הוא בן 21, בן משפחה של נאשם 1. אין לו קשר למוחמד. עד לאירוע עבד במשלוחים בשופרסל.

ביום האירוע עבד, יחד עם מוחמד, ובסיום העבודה חזרו הביתה. לפני כן שתו יחד עם נאשם 1 וודקה בתחנת הדלק בתלפיות. בתחנת הדלק קנו גם מיץ וקרח. הם היו רק בתחנת דלק אחת, בתלפיות. הוא נהג ברכב מסוג פורד טרנזיט. גם נאשם 1 נהג בפורד טרנזיט של העבודה, אבל החנה אותה ליד הרכב שלו, והחליף רכבים. מוחמד נסע עם נאשם 1, והוא בהמשך הצטרף אליהם. לא זוכר איזה רכב יש לנאשם 1.

כשסיימו לשתות, מוחמד אמר להם שיש להם ריח של אלכוהול, והוא חשב שזו "פאדיחה", אז נשאר לישון אצל מוחמד, יחד עם נאשם 1. לא יודע מה קרה בזמן שישן. הוא לא חבר של מוחמד, אבל ישן אצלו כי היה מסטול. יוצא לו לפעמים לישון אצל אנשים שהם לא חברים שלו, כמו שיוצא לו לישון ברכב.

למחרת בבוקר, בשעה 07:00, הוא הלך ברגל לבית של דודו כדי לקחת ממנו את רכב המאזדה שלו. כשחזר עם המאזדה, פגש בן ממשפחת חאמדה שחסם לו את המעבר ורצה להרביץ לו. לא יודע מה הוא רצה ממנו, אז ברח ממנו והגיש נגדו תלונה במשטרה. הוא לא לקח את הרכב של נאשם 1, וגם לא לקח את הרכב שלו לתיקון.

למחרת אנשים התחילו לדבר על זה שהוא, יחד עם מוחמד ונאשם 1, הציתו את הרכב של המתלונן. הוא בכלל לא ידע במה מדובר. אין לו קשר למשפחת חאמדה ואין ביניהם סכסוך.

מאשר שבתחילה לא סיפר במשטרה ששתה וישן אצל מוחמד, בגלל שהתבייש, שתיית אלכוהול אסורה בדת שלהם.

הוא לא היה שותף למגעים עם מכובדים. לא שלח מסרון למוחמד, אין ביניהם קשר בכלל.

מוחמד והוא הסתכסכו, לכן מוחמד מנסה "לתפור לו תיק". אולי מוחמד סובל מבעיה נפשית, מוחמד פרימיטיבי, הוא לא חכם.

מזהה את עצמו בסרטון מתחנת הדלק, לובש חולצה כחולה. זה צולם בתחנת הדלק בתלפיות, היכן שקנו קרח. הם לא היו בעוד תחנת דלק והוא לא קנה דלק בשביל הרכב של אבא שלו. לא אמר זאת במשטרה, והוא לא יודע למה השוטר כתב זאת.

דין והכרעה

25. לאחר עיון בטענות הצדדים ובמסמכים שהוגשו, שוכנעתי כי הוכחה אשמתם של הנאשמים מעבר לספק סביר.

(א) ראשית, עדותו של מוחמד -

26. עד התביעה המרכזי הינו מוחמד אלהור, אשר העיד כי הוא, יחד עם הנאשמים, הציתו את רכבו של המתלונן. לדבריו, הדלק בו השתמשו להצתה נקנה על ידי נאשם 2, כשהוא ונאשם 1 נוכחים, בתחנת הדלק בגילה. נאשם 2 מסר לידי את הבקבוק עם הדלק, ולשאלתו, ענה נאשם 2 שהם הולכים לשרוף רכב למשפחת חמאדה. כאשר הגיעו לוואדי חומס הם חנו רחוק והלכו רגלית, קפצו מהשער ונכנסו. בקבוק הדלק היה בידיים שלו, הוא רצה לשפוך אותו על הרכב אך לא הצליח, והנאשמים לקחו ממנו את הבקבוק, שפכו על הרכב והציתו. הוא לא שם לב מי מהנאשמים עשה זאת, אך שלושתם עמדו יחד במהלך ההצתה. כשיצאו, בדרך בה נכנסו, הוא הפיל את המצלמה שהייתה במקום, ומסר אותה לנאשם 1 (עמ' 80-82 לפרוטוקול).

27. כאמור, נגד מוחמד הוגש כתב אישום בנפרד (ת"פ 36188-15-15). הוא הודה במשפטו כי השתתף באירוע עם הנאשמים, והעלה טענות הגנה שונות באשר לחלקו באירוע, טענות שנדחו על ידי בית המשפט שדן בעניינו והרשיע אותו. הכרעת הדין הוגשה בהסכמת הצדדים כראיה (ת/18 פרוטוקול עמ' 151), ומעיון בה עולה כי גרסת מוחמד לאירוע, לגבי מעורבותם של הנאשמים במעשי ההצתה, נמסרה כבר בהודעותיו במשטרה.

28. עדותו של שותף לדבר עבירה נגועה בחשש לפיו ינסה השותף למזער את חלקו ולהגדיל

את חלקם של שותפיו. בשל כך, נדרש חיזוק לעדות כזו.

בעניינינו, לטענת הנאשמים לא מדובר בניסיון של העד להקטין את חלקו לעומתם, אלא בעדות שקר, המסבכת אותם באירוע שלא נטלו בו כלל חלק.

29. לאחר שמיעת עדותו של העד מוחמד אלהור, אני מעדיפה את עדותו על פני גירסתם של הנאשמים.

ראשית, עדותו של העד, לגבי הפרטים המהותיים, הייתה עקבית. לעומת זאת, הנאשמים מסרו גירסאות שונות ומשתנות, הכחישו הכל ולאחר מכן הודו בחלקים מגירסת העד, כפי שיפורט בהמשך. בגירסאות האחרונות הודו הנאשמים כי בערב באירוע היו עם העד ואף ישנו בביתו, לאחר ששתו אלכוהול. בכך מאשרים הנאשמים חלק מהותי בעדותו של העד מוחמד, בנוגע לתנועותיהם בערב האירוע ולקשר שלהם לזה ולעד.

שנית, כאמור, העד התייצב מיוזמתו במשטרה, כשבוע לאחר האירוע. ההסבר שנתן היה שהבין כי הנאשמים מתכוונים "להפיל עליו תיק" ובסופו של דבר האחריות לאירוע, כמו גם הצורך לפצות בגין נזקי השריפה, תיפול רק עליו. אין כל בסיס ראייתי להנחה שהעד התייצב במשטרה, הודה כי השתתף באירוע, הפליל עצמו, אך עירב שני אנשים שלא היה להם כל קשר לאירוע, חברים שאין להם כל סכסוך איתו ואשר איתם בילה סמוך מאוד לאירוע, ואף ישנו בביתו, כל זאת לשם הסתרת זהותם של העבריינים האמיתיים.

30. לעדותו של העד ישנם חיזוקים לא מעטים בראיות שהוצגו:

(1) עדויותיהם של המתלונן ושל בנו מאמון, על הרכב שראו בשעה שהמתינו ליד ביתם מיד לאחר ההצתה. לדבריהם, הרכב, שהיה מסוג סובארו בצבע כסף, נסע לעברם באורות כבויים, כאשר בתוכו שלושה אנשים. על פי עדותם, נראה היה שהנהג רוצה לעצור לידם כדי להוריד את הנוסעים, אך משראה אותם, הגביר מהירותו ונסע (המתלונן ב-ת/3 ובעמ' 16-17; מאמון ב-ת/4 ובעמ' 36). עדויות אלו הן עדויות ספונטאניות אשר נמסרו כבר במשטרה, שעות ספורות לאחר האירוע, עוד לפני שהתבררה זהותם של הנאשמים ושל מוחמד - עדויות אלו מאמתות את עדותו של מוחמד, על כך ששלושתם נסעו ברכב מסוג סובארו אימפרזה, חזרו מהאירוע עם אורות כבויים, ורצו לעצור בצד הדרך אך משראו אנשים ממשפחת חמאדה, הגבירו מהירות הנסיעה ונסעו משם.

(2) גם במסרון ששלח נאשם 2 למוחמד, הוא מצוין כי בדרכם חזרה באותו לילה, ראו את בני משפחת חמאדה עומדים על הכביש, ובכך הוא מאשר את גירסת מוחמד ואת גירסת המתלונן בעניין זה.

(3) עדות המתלונן על מצלמת אבטחה שהמציתים שברו ולקחו (עמ' 23) - מוחמד העיד כי במהלך הטיפול על השער, הוא תפס במצלמה שהייתה במקום ושבר אותה, ולבקשת נאשם 1 הוא מסר לו אותה (עמ' 82).

(4) הצילום ממצלמת האבטחה של השכנים, בו ניתן לראות שלוש דמויות בורחות כשפניהן מכוסות (ת/2) - תואם את גרסת מוחמד באשר למספר המשתתפים באירוע.

(5) חוות דעתו של רשף מושעשע אקרה לפיה ליד הרכב שהוצת נמצא בקבוק פלסטיק שהכיל, ככל הנראה, חומר דליק (ת/14) - תואמת את גרסת מוחמד, לפיה כשהיו בתחנת הדלק בגילה, נאשם 2 מילא בניין בבקבוק (עמ' 80).

(6) בגרסתו האחרונה במשטרה (ת/13), אישר נאשם 2 כי קנה דלק בתחנת הדלק בגילה. מדובר בחיזוק

משמעותי - הן בכך שהנאשם אישר את עדותו של מוחמד באשר לקניית הדלק, והן באשר לקשר של הנאשמים להצתה - נאשם 2 קנה דלק לפני האירוע, זאת לאחר שבגירסאות קודמות הכחיש הנאשם את עדותו של מוחמד בעניין זה.

(7) אישור הנאשמים כי היו עם מוחמד בערב האירוע, וכי ישנו בביתו, תומך בגירסתו. כך גם עדותו של נאשם 2 כי השלושה סיימו לשתות אלכוהול בסביבות השעה 02:00, וכי הלכו לישון בביתו של מוחמד בסביבות השעה 03:00. קשה לקבל כי מוחמד תכנן את כל הערב, כבילוי עם הנאשמים, כדי להגן על שותפיו להצתה עתידית, וכי מיד לאחר שהנאשמים הלכו לישון, יצא מוחמד עם שניים אחרים להצית את רכבו של המתלונן. חיזוק לעניין זה יש גם בשקריו של נאשם 2, אשר בשתיים מהודעותיו במשטרה (ת/11, ת/12) טען כי בליל האירוע ישן בביתו, וכן בדבריו למאמון חמאדה, סמוך לאחר האירוע, שיקר כאשר טען כי ישן בבית סבו (עדות מאמון חמאדה), ובסופו של דבר הודה כי ישן בביתו של מוחמד.

31. אשר על כן, ומשנמצאו די חיזוקים לעדותו של מוחמד, אני מקבלת את עדותו ונותנת לה את המשקל הראוי.

32. בנוסף לחיזוקים האמורים לעדותו של מוחמד, ישנן ראיות נוספות, עצמאיות, המעידות על קשר בין הנאשמים לבין האירוע:

(1) עדות מאמון, בנו של המתלונן, על הפגישה עם נאשם 2 קצת לאחר האירוע, בה נהג נאשם 2 במכונית סובארו הכסופה, אותה ראה מאמון מיד לאחר האירוע, וכשהנאשם לבוש באותם בגדים אותם לבש בהיותו בסובארו סמוך לאחר האירוע. כשעצר ליד נאשם 2 ושאל אותו היכן היה קודם לכן, נאשם 2, שהיה נראה לו לחוץ ומפוחד, ברח ממנו. דברים אלו מסר מאמון כבר במשטרה מיד לאחר האירוע (ת/4), כך שמדובר בעדות ספונטאנית ואמינה.

בכל הנוגע לפגישה זו, נאשם 2 לא הכחיש אותה, אלא טען כי מאמון פגש בו כשהוא נהג ברכב של הדוד שלו, מאזדה כסופה, ולא בסובארו כסופה (עמ' 125). עם זאת, בתלונה שהגיש נאשם 2 במשטרה כנגד מאמון, אישר כי הוא נסע באותה עת בסובארו כסופה (עמ' 2 לתלונה).

עוד יצוין כי נאשם 2, כאמור, לא הכחיש את הפגישה ולא הכחיש שברח ממאמון, אך לא סיפק הסבר מניח את הדעת לשאלה מדוע ברח ממאמון. לדבריו, מאמון רדף אחריו (ת/11 ועמ' 128) ורצה לחסום אותו (ת/12), אך אין בכך כדי להסביר מדוע הוא ברח ממאמון כל כך מהר, עד שבדרכו פגע ברכב אחר. כל זאת כאשר נאשם 2 מסר כי אין בינו לבין משפ' חמאדה כל סכסוך (עמ' 119).

(2) עדות המתלונן, כפי שניתנה במשטרה, על כך שבדק בתחנת הדלק בוואדי חומס האם מישהו הגיע למקום כדי למלא בקבוקים בבנזין, ונמסר לו שבאותו הלילה, אחרי השעה 02:00, הגיע למקום בחור בן 30 ממשפחת דבאש, שהגיע עם טנדר, ככל הנראה מסוג טויוטה, ומילא שני בקבוקים (ת/3). עדות זו היא בבחינת עדות שמועה, אולם הדברים שנאמרו למתלונן, תואמים אחת מגרסאותיו המאוחרות של נאשם 2, שהוא בן למשפחת דבאש, אשר תחילה הכחיש כי קנה דלק באותו ערב, אך בסופו של דבר אישר את קניית הדלק (לטענתו כדי למלא את הרכב של אביו) (ת/13). בבית המשפט אישר הנאשם שבאותו ערב נהג

ברכב של העבודה, טנדר מסוג פורד (עמ' 126), ורק לאחר מכן נסעו השלושה בסובארו של נאשם 1.

(3) עדויותיהם של המתלונן ושל מאמון, התואמות את עדותו של מוחמד, אודות רכב הסובארו שראו בליל האירוע כשהוא נוסע לכיוונם ללא אורות, כמפורט לעיל, כאשר הנאשמים אישרו כי באותו הלילה נסעו ברכבו של נאשם 1, סובארו כסופה (נאשם 1 בעמ' 136, נאשם 2 בעמ' 126). במסרון ששלח נאשם 2 למוחמד, אף ציין הנאשם כי בדרכם באותו לילה ראו את בני משפחת חמאדה עומדים על הכביש.

33. כאמור, הנאשמים מסרו כמה גירסאות, הן במשטרה והן בבית המשפט. עיון בכל הגרסאות מעלה סתירות רבות ותמיהות.

כך בנוגע לנאשם 1, כאשר בהודעות שמסר במשטרה (ת/8, ת/9) טען כי בליל האירוע עבד בקייטרינג יחד עם נאשם 2 ועם מוחמד; ואילו בבית המשפט מסר שבליילה קודם פגש את נאשם 2 ואת מוחמד באקראי (עמ' 133).

עוד מסר נאשם 1 במשטרה שמיד אחרי העבודה נסע עם נאשם 2 ועם מוחמד לביתו של מוחמד, שם דיברו קצת והלכו לישון (ת/9), והכחיש שהם נסעו לתחנת הדלק לשתות (שם); אך בבית המשפט העיד כי בליל האירוע נסע עם נאשם 2 ועם מוחמד לתחנת הדלק בתלפיות, שם קנו אלכוהול, מיץ וקרח (עמ' 139).

וכך בנוגע לנאשם 2, כאשר בשתי ההודעות הראשונות שמסר במשטרה (ת/11, ת/12) הכחיש שנפגש עם נאשם 1 ועם מוחמד, וטען שמיד עם סיום העבודה באותו לילה הוא חזר לביתו והלך לישון; אך בהודעה השלישית (ת/13) מסר כי באותו הלילה שתה אלכוהול עם נאשם 1 ועם מוחמד ולאחר מכן הם נשאו לישון אצל מוחמד.

כמו כן, בשתי ההודעות הראשונות שמסר נאשם 2 במשטרה (ת/11, ת/12), וכן בחקירתו בבית המשפט (עמ' 125), טען כי בבוקר אחרי האירוע, כאשר פגש במאמון, הוא נהג ברכב המאזדה של דודו; אך בהודעה השלישית שמסר (ת/13), וכן בתלונה שמסר במשטרה כנגד מאמון (אשר צורפה לסיכומי המאשימה), מסר כי נהג ברכב של נאשם 1, סובארו בצבע כסף.

זאת ועוד, בהודעה הראשונה שמסר במשטרה (ת/11) מסר נאשם 2 שהסרטון ממצלמת האבטחה של תחנת הדלק, בו הוא נראה יחד עם נאשם 1 ועם מוחמד, צולם ביום שישי, יום לפני האירוע. אך בבית המשפט זיהה עצמו נאשם 2 בסרטון, כמי שקונה יחד עם נאשם 1 ועם מוחמד בליל האירוע (עמ' 129).

וכן, וכאמור, בהודעה השלישית שמסר במשטרה (ת/13), מסר נאשם 2 שכאשר היה בתחנת הדלק בה היה עם נאשם 1 ועם מוחמד, הוא קנה בנזין, לטענתו עבור הרכב של אביו. בהמשך הכחיש נאשם 2 שמסר את הדברים (עמ' 129).

בנוסף, שני הנאשמים העידו בבית המשפט שמוחמד הוא בחור 'פרימטיבי', שסובל מבעיה נפשית, ועוד כינויים שכאלה (נאשם 1 בעמ' 134, נאשם 2 בעמ' 128). לכן תמוהה גרסתם ששניהם בילו עם מוחמד בליל האירוע, שתו יחד ואף נשאו ללון בביתו.

34. זאת ועוד, משהודו הנאשמים כי בילו בליל האירוע יחד עם מוחמד, וישנו יחד בביתו, שניהם קשרו עצמם, למעשה, אחד אל השני ואל מוחמד. ומשהתקבלה גרסת מוחמד כי הצית, יחד עם הנאשמים, את הרכב, הרי שטענת האליבי של הנאשמים קרסה.

טענות בדבר מחדלי חקירה -

35. ב"כ הנאשמים טענה בסיכומיה למחדלי חקירה שונים: הן בכל הנוגע לניסיונות הסולחה, כאשר הטענות אודות הדברים שנאמרו בהם לא נבדקו, לרבות הטענה על כך שאחד המוכתרים אמר למתלונן את שמות המציתים; הן בכל הנוגע למוחמד, כאשר לא נבדקו נסיבות הגעתו למשטרה, ומה הובטח לו לאחר שיפליל, לכאורה, את הנאשמים; נטען כי מוחמד היה חשוף ל"פרטים מוכמנים", עניין אשר לא נחקר על ידי המשטרה; וכן נטען למחדל בנוגע למסרון ת/16 אשר נשלח למוחמד.

36. על פי הפסיקה, אין די בעצם קיומו של מחדל חקירתי כדי לבסס ספק סביר באשמת הנאשם, המביא בהכרח לזיכוי. רק מחדל מהותי "היורד לשורשו של עניין", יביא לזיכוי הנאשם. לעניין זה, קבע בית המשפט בע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2009):

"טענת נאשם לקיומו של מחדלי חקירה מחייבת את בית המשפט לבחון האם אכן התקיימו מחדלים שכאלה והאם קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהקשה עליו להתמודד עם חומר הראיות נגדו... משקלו של מחדל החקירה ביחס למכלול הראיות נבחן באופן שהיעדר ראיה הנובע ממחדל זה מיוחס לתביעה ויכול לסייע לנאשם לבסס טענה לספק סביר... במילים אחרות, עצם קיומו של מחדל חקירתי לא די בו כדי לבסס ספק סביר באשמת הנאשם שתוצאתו זיכוי. נדרש כי יהא זה מחדל מהותי היורד לשורשו של עניין... אכן:

"אף לו נמצאו מחדלי חקירה, אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להוביל לזיכוי של המערער. הלכה היא, כי אין מוטלת על התביעה החובה להציג את הראיה הטובה ביותר, ודי כי תציג ראיה מספקת. בסופו של יום, שאלת נפקותם של מחדלי חקירה מוכרעת בהתאם לנסיבות המקרה הפרטניות, תוך בחינת השאלה אם יש בתשתית הראייתית אשר הונחה לפתחו של בית-המשפט, כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירה שיוחסה לו במידה הנדרשת בפלילים..." (ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בבנו], 13.5.09) והפניות שם)."

בענייננו, לא מצאתי מחדלי חקירה של ממש, ומכל מקום, ככל שהיו מחדלי חקירה, אין בהם כדי לפגוע בהגנתם של הנאשמים או לעורר ספק של ממש באשמתם.

לא הוכח כי מוחמד נחשף לפרטים מוכמנים, באופן שפגע באמינות גירסתו. אשר לרקע להגעתו למשטרה - הסיבה להתייצבותו פורטה בעדותו, כמפורט לעיל. ולעניין חקירת המוכתרים - מדובר, בין היתר, בבני משפחה של הנאשמים, וככל שלטענת הנאשמים גירסת מוחמד לעניין זה הינה גירסה שיקרית, יכלו הם להביא את המוכתרים כעדי הגנה מטעמם.

מכל מקום, הבסיס הראייתי להרשעתם של הנאשמים מוצק, ואין בטענות הנאשמים לעניין מחדלי חקירה כדי לכרסם בתשתית ראייתית זו.

סיכום חלק זה

37. אשר על כן ולאור המפורט לעיל - לאחר שקיבלתי את עדותו של מוחמד, בתוספת חיזוקים וראיות נוספות, ולאחר שדחיתי את כל טענות הנאשמים - אני מרשיעה כל אחד מהנאשמים בעבירת הצתה ובעבירה של חבלה במזיד ברכב.

עבירה של שיבוש מהלכי משפט

38. עבירה נוספת המיוחסת לנאשמים היא עבירה של שיבוש מהלכי משפט, בשל המסרון שהגיע אל הטלפון הנייד של מוחמד מידי נאשם 2, ובו פירוט מעשיהם של הנאשמים ושל מוחמד, לכאורה, בליל האירוע (ת/16).

39. עיון בתוכנו של המסרון, מעלה ניסיון ברור לתיאום גירסאות. משנקבע כי הנאשמים הציתו את רכבו של המתלונן, כפי שהעיד מוחמד, ממילא ניסיון זה מהווה שיבוש מהלכי משפט.

40. כאמור, הנאשמים טוענים כי גם בעניין זה אירע מחדל חקירתי, כאשר לא נערכו מחקרי תקשורת ולא נבדק מי שלח את המסרון, ומה למעשה כתוב בו.

לטענת הנאשמים, לא הוכח כי המסרון נשלח למוחמד מהטלפון של נאשם 2.

41. גם בעניין זה אני דוחה את טענות הנאשמים בנוגע למחדלי חקירה.

מספר שוטרים העידו בעניין זה, ומסרו שמאחר שהם בדקו את מכשיר הטלפון הנייד אליו הגיע המסרון, ממנו ניתן היה לראות בבירור את המספר ממנו נשלח המסרון, לא היה כל צורך במחקר תקשורת (עדות פקד עזרא בעמ' 35, עדות רס"ר שאנן בעמ' 71).

מוחמד הוא שהציג לפני השוטרים את המסרון, בו מופיע שם השולח כשמו של נאשם 2. מוחמד, אשר קיבל את המסרון, העיד כי זיהה את שולח המסרון על פי השם ועל פי מספר הטלפון ממנו הגיע המסרון (פרוטוקול עמ' 86).

מוחמד לא נחקר בשאלה מנין ידע שזה מספר הטלפון של נאשם 2, וממילא עדותו לעניין זה לא נתערערה ולא נסתרה.

נאשם 2, בעדותו בבית המשפט, העיד כי לא שלח למוחמד את המסרון. ואולם, הנאשם לא העיד כי מספר הטלפון ממנו נשלח המסרון אינו הטלפון שלו.

בנסיבות אלה, לאור עדותו של מוחמד כי זיהה את שולח המסרון לפי מספר הטלפון ולפי שם השולח; בהיעדר טענה של נאשם 2 כי המספר אינו תואם את הטלפון שלו; בהתחשב בכך שתוכן המסרון תואם את האירוע בו היו הנאשמים ומוחמד מעורבים; ובהתחשב בכך שתוכן המסרון תואם נתונים נוספים, כמו העובדה שהשלושה סיימו עבודה במושב אורה, שראו את משפחת חמאדה עומדים על הכביש, ושישנו בביתו של מוחמד - די בכך כדי לקבוע כי המסרון נשלח למוחמד על ידי נאשם 2.

אפשר שמחקרי תקשורת היו מחדדים את הראיות לעניין זה, אולם בנסיבות העניין, די בראיות הקיימות.

42. לאור תוכנו של המסרון, שמשמעותו "תאום עמדות" לגבי מעשיהם של הנאשמים ומוחמד בליל האירוע - יש להרשיע את נאשם 2 בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

אשר לנאשם 1 - בכתב האישום נטען כי המסרון נשלח לנאשם 2 על ידי נאשם 1. לעניין זה לא הובאו ראיות, וממילא לא ניתן לקשור את נאשם 1 למסרון.

סיכום

43. סוף דבר, אני מרשיעה, כל אחד מהנאשמים, בהצתה, לפי סעיף 448 לחוק; ובחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק; ואת נאשם 2 גם בשיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**